

wanneer haar naam in binnen- of buitenland met eere wordt genoemd. Zoo is er reden tot voldoening, indien een hoogleeraar de wetenschappelijke literatuur verrijkt met een werk, hetwelk in breede kringen de aandacht trekt en tot voortgezet onderzoek noopt. Ditmaal willen wij echter doen zien, dat de Vrije Universiteit ook achting verwerft, wanneer zij, officiëel of door middel van een harer hoogleeraren, op internationaal terrein haar medewerking verleent.

In de maand Mei van dit jaar werd te Rome een congres gehouden, waaraan door verzekerings-wiskundigen uit onderscheidene landen werd deelgenomen; het was reeds het tiende congres van een reeks, die in 1895 te Brussel werd ingezet. Op deze internationale vergaderingen worden de problemen behandeld, waarvan de oplossing voor het verzekeringsbedrijf van groote beteekenis wordt geacht. Dikwijls zijn het practische kwesties, die de aandacht van de congressisten vragen, maar daarnaast zijn theoretische problemen volstrekt geen uitzondering.

Het tevoren genoemde congres te Rome was vooral voor ons land van groot belang, omdat het programma een Nederlandsch voorstel bevatte, hetwelk door Prof. van Haaften, hoogleeraar aan de Vrije Universiteit, werd verdedigd, nadat hij vóór het congres reeds in tal van publicaties een uitvoerige toelichting had gegeven. Ook zijn op 10 October 1930 uitgesproken inaugureele rede over „Notatie en methode in de elementaire verzekeringswiskunde” was aan dit vraagstuk gewijd. Het spreekt vanzelf, dat Prof. van Haaften het congres te Rome in de eerste plaats als vertegenwoordiger van de Nederlandsche Regeering en van de Nederlandsche Vereeniging ter Bevordering van het Levensverzekeringswezen bijwoonde; doch evenmin behoeft het betoog, dat zijn hoogleeraarsambt aan de Vrije Universiteit, en daarmede ook deze Hoogeschool zelve, meermalen ter sprake is gekomen. Wie eenig idee heeft van den verstrekkenden invloed, die van breed opgezette internationale congressen kan uitgaan, zal het toejuichen, dat de naam van de Vrije Universiteit wederom op zulk een bijeenkomst werd genoemd en op haar wetenschappelijken arbeid in tal van onderlinge gesprekken werd gewezen.

Amsterdam.

J. P. VAN ROOIJEN.